

עם סגולה – או "איפה טעינו?..."

מה פרוש המילה **סגולה** ?
כשאומרים שלצמח מסוים יש סגולה לרפא מחלה, למשל. מתכוונים לכך- שלצמח יש **יכולת** מסוימת, **אפשרות** מסוימת שאין לצמחים אחרים. זה לא אומר מראש שהצמח הזה הוא הכי טוב. זה רק אומר שיש לו יכולת. לעם ישראל ניתנה היכולת לגלות לעולם את הדעת הזו- את התשובה לשאלה :
מה אנחנו עושים כאן בעולם הזה ? מה בורא עולם רוצה מאיתנו ?

אם נסתכל על ספורטאי מרים משקולות, שמתאמן לקראת התחרות האולימפית בהרמת משקולות- נראה שהוא בודאי לא מחפש להרים משקל נוצה כדי לפתח את השרירים שלו.
כדי להשיג הישגים אמיתיים- הוא מחפש את המשקולות הכבדים ביותר שהוא יכול להרים, ומתאמן עליהם.
כשמפקד בצבא רוצה להכשיר את החיילים שלו למשימות הכי מסובכות- מסלול המכשולים שהוא יבחר עבורם לא יהיה בבית הבראה. הוא יבחר להם מסלול מפרך שיכשיר אותם להיות היחידה המובחרת ביותר.
ולאחר שהם יעברו בהצלחה את מסלול המכשולים הזה- אז הם יהיו ראויים לקבל את התואר – קצינים מצטיינים ביחידה מובחרת.
וזה בדיוק מה שבורא עולם עושה לנו.
במיוחד לנו, עם ישראל.
הוא רוצה שנהיה קצינים מצטיינים ביחידה המובחרת ביותר, ונראה לעולם כולו- איך מבצעים את המשימה. לשם כך, הוא נתן לנו סגולה מיוחדת.

לעם ישראל ניתנה אפשרות להיות אלו שמרימים את המסך בין העולם הזה, והעולם הרוחני העליון- עבור העולם כולו.

דף ההוראות- כיצד מתבצעת המשימה המסובכת הזו – ניתן בהר סיני, לכל הנשמות של ישראל. גם לאלו שהיו בתוך גוף פיזי, בזמן מתן תורה, וגם לאלו שעדיין לא היו בגוף פיזי בזמן ההוא.
(כפי שכתוב בפרשת ניצבים, י"ג : "ולא איתכם לבדכם אנכי כורת את הברית הזאת.... כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום, לפני ה', ואת אשר איננו פה עמנו היום...")

במשך אלפי שנים, עם ישראל נותן לעולם דוגמא של חיים עם מינימום חומר, ומקסימום רוח.

אין עוד עם שעינו אותו, שרפו אותו, טבחו אותו ופוצצו אותו כמו עם ישראל, והוא עדיין ממשיך להיות גורם מרכזי שמניע את גלגלי העולם, בכל התחומים.

זוהי תופעה על-טבעית לעל הדעות.
הרבה היסטוריונים והוגי דעות לא יהודים הסכימו על כך.
איך ייתכן שעם שרוב ימיו לא ישב בארצו, ולא היה לו צבא כלל, וסבל רדיפות קשות מכל האומות, יחזיק מעמד כפי שההיסטוריה מוכיחה?
איפה כל האומות החזקות, שהיו בזמן אימפריות ענק שחלשו על כל העולם מבחינה כלכלית וצבאית?
בבל, אשור, מצריים העתיקה, יוון העתיקה, רומא-מדוע מה שנשאר מהתרבויות החזקות האלו הוא לא יותר מאשר כמה פסלים כרותי ידיים במוזיאונים, וכמה אתרי תיירות, בעוד שעם ישראל ממשיך לחיות לצמוח ולהתפתח ולהשפיע על העולם? וזאת, למרות שהוא מעולם לא היה אימפריה, ואין לו אוצרות מנקרי עיניים חוץ מספר התורה-שלא השתנה בקוצו של יוד מאז הר סיני ועד היום?

האם מישהו יכול לומר שזוהי תופעה טבעית, או מקרית?
וגם מי שיאמר שהסיבה לכל זה הוא המוח היהודי-הוא בעצם אומר אותו דבר בדיוק.

איך נוצר מוח יהודי כזה, ששרד את ההיסטוריה באופן כזה?
ולמי שיגיד - נו, יש לנו מסורת חכמה... נאמר לו: נכון מאוד, יש לנו מסורת חכמה שזיכתה אותנו בכל הניסים והנפלאות האלה. ואיך יכולה להיווצר מסורת חכמה שכזו? לא משכל אנושי.
חייב להיות מעורב כאן שכל על-אנושי.
זה חייב להיות שכל אלוקי.

התכלית, ודף הוראות היצרן

השכל האלוקי מראה לנו שלכל דבר בבריאה יש תכלית.
כל מערכות הגוף שלנו צומחות ומתפקדות עם תכלית ברורה, בצורה פלאית שכל לוגיקן מתחיל יראה שאין כאן כל אפשרות של מקריות.
מכאן- בצעד הגיוני פשוט- נראה שאם כל המערכות בתוכינו מתפקדות עם תכלית ומטרה- וכל המערכות מחוץ לנו בטבע החי צומח ודומם- מתפקד עם תכלית ומטרה, איך ייתכן שלנו עצמנו, שאנחנו, האדם- פסגת הבריאה- איך ייתכן שלנו עצמנו אין תכלית ומטרה?

ואכן, בורא עולם הודיע לנו על התכלית, המטרה, הדרך, והיעד.
הוא הודיע על כך בדף הוראות מפורט ומדויק לפרטי פרטים.

דף ההוראות הזה צמוד לעם ישראל, בכל אשר ילך.
דף ההוראות הזה מנבא בדייקנות מדהימה את כל מה שקורה.
הוא גם מודיע שיהיו כאלה שיתבלבלו, ויישכחו את ההוראות.

הוא גם מתריע, שמי שזה יקרה לו נמצא בסכנה גדולה- לא רק בעולם
הבא, אלא גם העולם הזה.
ומי שימלא אחר ההוראות ויפעיל את "הפרויקט" לפי הוראות היצרן-
יוכל לגרוף רווחים גדולים, לא רק בעולם הבא, אלא גם בעולם הזה.

**הוא אמר זאת במפורש בפרשת ניצבים : "ראה, נתתי לפניך היום את
החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע... ובחרת בחיים למען תחיה אתה
וזרעך.. " - למען תחיה כלומר, כדי שתהיה לך חיות רוחנית.
אין הכוונה שדווקא מי ש"צדיק" יחיה הרבה שנים בעולם הזה- זה לאו
דווקא עניין כמותי, אלא איכותי. יש אנשים שחיים שנים רבות ללא חיות
וללא טעם, ויש כאלו שחיים חיים לא ארוכים אבל בעלי תוכן וחיות רבה.
זוהי חיות שיש בה שמחה ועוצמה, ויש בה המשכיות של חיים גם מעבר
לעולם הזה.
(כאמור, כפי שאמרו חז"ל : צדיקים במיתתם קרויים חיים, ורשעים
בחייהם קרויים מתים ...)**

ובכל זאת- יש כאלו שבוחרים לשכוח הכל. להתעלם מהכל, ולראות רק
את החומר הגשמי הניתן למישוש ראייה ושמיעה בחושים. להבין רק את
מה שניתן להבין בשכל, וכך הם מגיעים למה שספר התהילים
מכנה: **"ימותו, ולא בחכמה..."**

המציאות של החברה החילונית מערבית במאה העשרים ואחת, היא
שאנחנו אולי עשירים יותר, אולי בריאים וצעירים יותר בזכות
הטכנולוגיה שפיתחנו, אולי יש לנו צעצועים טכנולוגים מדהימים, אבל
הפכנו לעיוורים כעטלפים מבחינה רוחנית. חרשים כלפי האמירות
העמוקות של רובדי הנפש והרוח שלנו, ואטומים כלפי משמעות אמיתית
שתכוון את חיינו.

הפכנו לבעלי חיסרון כרוני שמסתובבים בעולם קר ומנוכר, רצים מסדנת
בריאות וטבע אחת לשנייה כדי לשמור על רעננות הגוף והנפש, אבל
הכשרים הרוחניים שלנו שואפים לאפס, וזה גורם גם לגוף להיות חולה.
הוא נחלש ונחלה, כתוצאה מחוסר המשמעות של קיומו. והנפש, שהיא
החיות של הגוף, כפי שהסברנו קודם, מגיעה לתשישות משום שהיא

מסתובבת אנה ואנה סחור סחור סביב עצמה, ולא צומחת לקראת מטרה ותכלית.

אנחנו לא יודעים לאן אנחנו הולכים, כי אטמנו את אוזנינו לשמוע את בת הקול הפנימית של הנשמה, שמנסה לגלות לנו את הסוד. וגם אם כבר שומעים שם בפנים איזה צליל של הנשמה שזועקת : תנו לצאת! אני רוצה גובה - לא של הרי האלפים, אלא גובה אמיתי- רוחני !! אז מה אנחנו עונים לה ?

עונים לה : סליחה גברת נשמה, הדברים שאת מדברת עליהם הם נחלת העבר. זה כבר לא רלוונטי... עכשיו יש לנו טכנולוגיה. אנחנו כבר לא פרימיטיבים כפי שהיינו לפני אלפיים שנה- הנה, תראי כמה התפתחנו : יש לנו מכשירים זעירים דרכם אנחנו יכולים להתחבר לכל מקום בעולם, הגענו לירח, אנחנו מוצאים תרופות למחלות קשות, הארכנו את תוחלת החיים, אז מה יש לנו להתעסק עם דברים שנכתבו לפני אלפיים שנה ? **וכאן בדיוק שורש הטעות הגדולה.**

איפה טעינו ?

מה שעושים המדע והטכנולוגיה הוא למצוא את ה"איך"- הם בכלל לא מתעסקים בשאלה "למה" ?

המדע והטכנולוגיה מגלים אפשרויות שימוש במשאבים שקיימים כבר בעולם. הם מגלים תגליות. כאשר אתה מגלה משהו, סימן שהוא כבר היה קיים בעולם, רק נסתר מהעין, עד לרגע שבו הוא התגלה. זה עדיין לא אומר שום דבר על הסיבה שלשמה הוא נברא. מדענים ואנשי טכנולוגיה לא מתעסקים בכלל בתכלית של העולם.

הם כלל לא מתיימרים לענות על השאלה - **בשביל מה אנחנו חיים ?**

אנו משלים את עצמינו, שהפכנו מאוד חכמים בזכות המדע והטכנולוגיה. ומשום שהתחום הזה מתפתח כל הזמן, נדמה לנו בטעות, שהחכמה נמצאת עם התפתחות המחר, וככל שאתה מתקרב יותר למחר אתה נהיה חכם יותר.

מהטעות הזאת נובעת טעות נוספת שאומרת : "ככל שאתה יונק מהאתמול- אתה טיפש יותר".

אבל האמת היא שהמדע לא מתעסק כלל בחכמת הרוח. המדע עוסק רק בחכמת החומר. בצורה בה מורכב ובנוי החומר.

הלכנו רחוק יד ביד עם המהפכה המדעית של המאה שנה האחרונות, נטשנו את חכמת הרוח, והגענו מבחינה אנושית ומוסרית אל סף התהום. זו הסיבה שהאנושות בכל רחבי תבל, מתחילה עכשיו לסובב את הראש אחורה בפאניקה, ולחפש - איפה טעינו ?

אולי בכל זאת קיים איזה משהו רוחני שנוכל להשליך עליו את יהבנו ? אולי בכל זאת הייתה איזו אמת בכתבים העתיקים, ולא רק בעיתון של מחר ?

העולם של העידן החדש עושה עכשיו תפנית עצומה לכיוון הרוחניות. לפני עשרים שנה היה קשה מאוד למצוא על מדפי הספרים ספרות מהסוג שצמח לאחרונה בשפע.

אנשים שמחפשים כיוון אמיתי יותר, חשים שיש בתוכינו מרכז פנימי שיודע את האמת. הם מרגישים שהם רק צריכים להיזכר באמת ששכחנו. במשך המאה העשרים איבדנו את האמון בעצמנו, ברגשותינו האמיתיים, בשיקולי הדעת האישיים שלנו. נהינו אחרי תכתיבי החברה- עד שאיבדנו קשר עם המרכז הפנימי שלנו. המושג ביהדות שנקרא - **תשובה** - **עוסק בשיבה אל הנשמה**. בשיבה הביתה, אל האור שממנו נשלחנו אל העולם הזה.

זו לא תשובה על שאלה, אם כי, בתהליך הזה של השיבה הביתה, אל האור, מקבלים תשובות רבות, על שאלות רבות, משום שחוזרים לגלות את דף ההוראות המקורי- התורה. תורה - מלשון הוראה, כי היא מורה לנו- ומדריכה אותנו איך בעצם לבצע את תהליך השיבה אל האור. היא מלמדת אותנו שהקשבה לבת הקול הפנימית שלנו, תוביל לכיוונון המדויק של החיים, ובאופן הזה, תוכל לשרות עלינו דעת אלוקית.

משום שהנשמה היא צלם אלוקים - היא מרכז עצום של ידע, שאם נדע להתחבר אליו, נקבל את מה שחז"ל רמזו לנו במילה "דע - מאין באת..." דעת- היא חיבור.

איך יודעים משהו בפנימיות ?
כשמתחברים אליו, טועמים אותו, חווים אותו.

חז"ל אומרים לנו: "דע מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתת דין וחשבון- לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא..."

כלומר- המטרה שלנו כאן, היא לרכוש דעת. לרכוש חיבור נכון לשכל האלוקי.
לא לרכוש ידע אינפורמטיבי. אלא לרכוש דעת. זה שני דברים שונים לגמרי.

בבתי הספר מלמדים אותנו בלי סוף אינפורמציות. מתי נולד נפוליון, מתי הוא מת, מתי הוא נכנס לרוסיה, מתי הוא יצא מרוסיה, איזה הר הכי גבוה בעולם, איזה עמק הכי נמוך וכו'

דעת- זה משהו לגמרי אחר. דעת זה חיבור אל מקום הידע הקוסמי, אל השורש ממנו התחיל הכל.
השאון של העולם המודרני שאין בו "יישוב הדעת" לרגע - מרחיק אותנו מאוד מהשורש הזה.

חז"ל קוראים לו : קול המונה של רומי. כלומר – תעתועי העיר הגדולה בעולם, קול שאון גלגלי המכונות בולעים ומסתירים את הניגון העדין של הנשמה.

צריך לשוב אל הנשמה. לשים לב אליה. לשמוע את הניגון שלה. כי היא הצלם האלוקי שלנו, ואנחנו נראים היום כמו שאנחנו נראים כי התרחקנו מרחק עצום מהצלם הזה.

כל דבר בעולם שואף לשוב ולהתחבר למקור שלו. לכן, אחד הביטויים המאוד חזקים של הנשמה בגוף האדם- הוא **צימאון רוחני**.

הצימאון הזה מוביל אותנו לבארות שונים. לא בכל הבארות יש מים חיים.

יש בורות ריקים, מלאים נחשים ועקרבים, שמפתים אותנו בפה-קל להתקרב ולשתות.

פה-קל אותיות קליפה.

גם כשעם ישראל היו במצריים, במקום של טומאה וכישוף, אותם כוחות העבידו אותם בפרך. כלומר בפה- רך. הפה של הטומאה הוא תמיד נוח, קליל ונעים. אחרת מי היה מתקרב לשם ?